

ning, er det, fordi de ekstraordinære Forhold, vi lever under, gør det i høj Grad vanskeligt for Folk med smaa Indtægter at betale selv den Skat, som de betalte under normale Forhold, medens der jo paa den anden Side er store Dele af Befolkningen rundt omkring i Kommunerne, som har haft meget lettere ved at betale ikke alene den normale Skat, men ogsaa den forhøjede Skat, som det har været nødvendigt at paaligne. Dette Lovforslags Betydning er altsaa den, at det i noget højere Grad end de almindelige Ligningsregler gør det muligt for Kommunerne at tage Hensyn til Skatteevnen hos dem, som skal betale, saaledes at man kan nedsætte Skatten for dem, der har ekstraordinært svært ved at betale den, eventuelt fritage dem for Skat. Og dertil knytter sig ganske naturligt, synes jeg, en Bestemmelse om, at den Skatteindtægt, som Kommunerne paa denne Maade gaar Glip af, betales af de Folk, som har og har faaet den gode Evne til at betale Skatten netop under de ekstraordinære Forhold. Ud fra disse Betragtninger skal jeg meget anbefale Tinget at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger. Hvis man ikke tager den Paragraf med, som bestemmer, at Kommunerne har Ret til som Tillægsskat at indkræve det Beløb, de gaar Glip af ved Eftergivelse og Nedsættelserne, ja saa er det sandsynligt, at en hel Del Kommuner paa dette Tidspunkt, hvor man skal foretage Nedsættelse eller Eftergivelse, vil sige, at det vil volde dem økonomiske Vanskeligheder, og derfor vil de være meget forsigtige med at benytte Loven i synderlig Udstrækning, medens de derimod, naar de ved, at de kan faa økonomisk Dækning ved at udskrive Skatten som Tillægsskat, jo ikke behøver at nære saadanne Betæneligheder. Og jeg kunde tænke mig, at Lovens ringe Benyttelse — som jeg i øvrigt ikke kender noget til, men som det synes, at de to ærede Ordførere for Venstre og det konservative Folkeparti mener at kunne konstatere — netop skyldes i ikke ringe Grad dette, at Kommunerne paa det Tidspunkt, da de skulde benytte Loven, opdagede, at det betød en Nedgang i deres Indtægter, og at de derfor var forsigtige med Lovens Anvendelse. Hvis man derfor vedtager Loven i den foreliggende Skikkelse, vil der i alt Fald ikke kunne være nogen økonomiske Betæneligheder for Kommunerne ved at anvende den, og da jeg anser dens Anvendelse for betydningsfuld, i mange Tilfælde endogsaa for meget betydningsfuld, synes jeg, at det vil være det hel-

digste, om Lovforslaget kunde blive vedtaget, som det foreligger.

Der blev fra det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Kragh) udtalt Ønske om, at man kunde faa Oplysning om, i hvilken Udstrækning Kommunerne havde anvendt Loven, og det ærede Medlem mente, at det vilde være let for Kommunerne at fremskaffe saadanne Oplysninger. Jeg skal efter det Kendskab, jeg har til Lovens Anvendelse i Frederiksberg Kommune, sige, at det vil vist koste et ikke ringe Arbejde for Administrationen derude at skaffe saadanne Oplysninger, og jeg vil derfor antage, at det ogsaa vil volde ikke ringe Vanskeligheder i andre Kommuner at skaffe dem. Det er jo rigtigt, som det ærede Medlem antydede, at man fra mange Sider er noget betænkelig ved stadig at paabyrde Kommunerne Besvær med at skaffe Oplysninger om alle Ting, og selv om det selvfølgelig er vigtigt, at man faar alle de Oplysninger, som er nødvendige til en Sags fulde Belysning, skal man være forsigtig med at kræve flere Oplysninger, end det er nødvendigt, for ikke at paalægge Kommunerne større Ulejlighed end nødvendigt. Men selv om man fik disse Oplysninger, og de viste, at Loven ikke er anvendt i synderlig Udstrækning i en Række Kommuner, vilde dette ikke bevise noget i Retning af, hvor megen Trang der er til en saadan Lov, idet Loven i dens tidligere Skikkelse indeholdt det af mig fremhævede Moment af økonomisk Risiko, økonomisk Tilsætning for Kommunerne, og hvis man tillægger dette Moment Betydning, hvad jeg for mit Vedkommende gør, vil man der kunne finde Grunden til, at Loven ikke er anvendt mere, end den er. En saadan Oplysning vil altsaa for mig ikke give nogen værdifuld Belysning af, i hvor høj Grad der er Trang til at anvende Loven. Jeg skal altsaa, som jeg før sagde, anbefale, at Lovforslaget gennemføres i den foreliggende Skikkelse; derved tror jeg netop, at Loven vil faa den Betydning, den skal have, for de smaa Skatteydere. Jeg skal tilføje, at min Medlidenhed og min Retfærdighedssans ikke kan faa mig til at indtage et andet Standpunkt, idet jeg ikke kan se, at der er særlig megen Grund til at spare de velhavende i Kommunerne for et forholdsvis ubetydeligt Tillæg til Skatten, hvis man derved kan aflaste de mindre bemidlede i Kommunen for et Skattebeløb, som vel er ringe for manges Vedkommende, men som relativt set trykker dem meget haardt.